

Unitat 1

L'ENTREVISTA

Leandre, l'aventura de ser pallaso

En Leandre i la Claire tenen una filla de quatre anys que es diu Lila. Quan arribo a casa seva, la Lila ja ha sopat i fa un dibuix per a un amic de l'escola. Mentre pare i filla xalen amb els colors, jo dono un cop d'ull als prestatges: vídeos de Charlot, Buster Keaton, Jacques Tati i altres mestres del cine còmic, però també de ballarins com Fred Astaire i Ginger Rogers. La Claire és ballarina.

És difícil, la feina de pallaso?

Per mi, ser pallaso no és fer feina. La feina la faig abans d'actuar, quan penso

i assajo els espectacles. Quan actuo no treballo: visc una aventura. Una aventura en què poden passar coses imprevisibles, perquè el públic sempre és diferent.

I qui la viu, l'aventura: tu o el teu personatge de pallaso?

Home, el meu personatge no existiria sense mi. Però qui viu l'aventura és el pallaso. Jo només el controlo de lluny.

Sí, però quina diferència hi ha entre tu i el teu personatge? On acabes tu i on comença el pallaso?

El Leandre de la vida real sempre pensa les coses dos cops abans de fer-les. El Leandre pallaso no: ell reacciona immediatament a les emocions que li provoca el públic. Jo hi estic molt atent, al públic.

I no hi ha el perill que els espectadors et capgirin el guió?

No. Com els comedians antics, un pallaso sempre sap reconduir l'acció dramàtica. El públic em respon positivament gairebé sempre, perquè el meu personatge no és agressiu i planteja la situació escènica com un joc. Com en totes les aventures, hi pot haver problemes, és

clar: una vegada, actuant al carrer al Fringe Festival d'Edimburg, en plena funció un vianant despistat va travessar l'espai escènic i pretenia que el públic s'enretirés perquè ell no volia canviar d'itinerari. M'hi vaig acostar i me'l vaig quedar mirant sense dir-li res. I ell, també sense dir-me res, em va clavar un cop de puny a la cara.

I tu què vas fer?

M'havia fet mal de debò, però vaig integrar l'incident a l'espectacle i el vaig deixar marxar.

Tu tens trenta-vuit anys. Quants en té, el teu pallaso?

Vint. Va néixer en una estada que vaig fer a Austràlia. Jo vivia una situació personal complicada, em sentia bastant sol i, com que encara no parlava anglès, la comunicació amb la gent m'era difícil. L'únic moment del dia en què les coses se'm feien amables era a la nit, quan actuava. Llavors els problemes es convertien en oportunitats i m'entenia la mar de bé amb la gent.

Sense paraules?

Es poden explicar situacions i transmetre sentiments sense paraules. M'agrada aventurar-me en el silenci. Em sento còmode quan la situació em porta a mi en comptes de portar jo la situació.

Quan surto a escena tinc molt clar què faré, però sobre la marxa vaig integrant el que se m'acut o allò que el públic em dona: el plor d'una nena, una senyora que passa, un que riu fora de temps...

Parlant de riure: què t'agrada més, que el públic rigui o que somrigui?

Tot i que faig algunes accions còmiques, no pretenc fer riure. Per mi el riure és més un mitjà que no pas una finalitat. El que intento és provocar emocions. [...]

Com va anar, que et fessis pallaso?

Vaig deixar els estudis a setze anys, a segon de BUP, perquè no tenia clar què volia estudiar. Vaig fer d'aprenent de pastisser, però com que feia màgia des dels set anys, de mica en mica em vaig anar decantant cap al món de l'espectacle i, el 1986, amb en Jordi Magdaleno i l'Enric Casso vam fundar el grup de teatre La Tal.

Quins mestres has tingut?

En Joan Armengol, en Johnny Melville, en Xavier Cid, en Jango Edwards... Quan vaig descobrir Yves Lebreton, em va impressionar la gran capacitat de crear tot un univers amb un argument molt senzill i sense dir una sola paraula.

Tots aquests són molt diferents com a pallassos...

I tant! Però la vida també és la suma de moltes coses diferents.

Tu ets la mena de pallasso que s'anomena *rodamon*. Sempre que et veig actuar m'adono que agrades tant al públic infantil com al públic adult. És normal, això?

El meu públic quasi sempre és mixt, tant en teatres com al carrer. Però sigui quin sigui el públic, jo no canvio ni l'argument ni la manera d'actuar, perquè

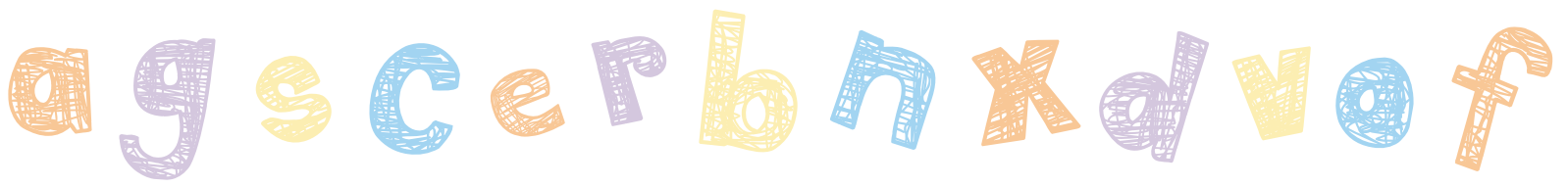
els nois i les noies són prou intel·ligents i sensibles per entendre-ho tot. Hi ha coses que els poden interessar més o menys, però d'entendre-ho, ho entenen tot. De vegades els reclamo l'atenció accentuant lleugerament una acció perquè és important en la trama, però res més.

La Lila fa hores que dorm. La Claire m'explica que a l'escola presumeix que el seu pare és pallasso. Els dies que en Leandre la va a buscar, tota la classe coreja: «Pallasso, pallasso!». Un dia, un senyor els va renyar: «Nens, això no es diu!». Aquest senyor encara no sabia que els pallassos —els bons pallassos— són persones que saben transformar les emocions en art. Però ara vosaltres sí que ho sabeu.

JORDI JANÉ¹

1. JORDI JANÉ: «Leandre, l'aventura de ser pallasso», dins *Cavall Fort*, 1020 (gener de 2005).

Practica

1. Recull la informació de l'entrevista anterior en la graella següent:

Títol			
Introducció			
Temes tractats en l'entrevista			
Les preguntes	Com són? (són directes, demanen opinió, són interessants, fan referència a coses que l'entrevistat no s'espera...)		
Les respostes	Com són? (són directes, l'entrevistat dona l'opinió, respon sense embuts...)		
Altres elements	Imatges	Quina utilitat tenen?	
	Curiositats	N'hi ha?	
	Enllaços	N'hi ha? Són útils?	

Fes memòria

Una **entrevista** és un conjunt de preguntes, triades amb anterioritat, que un periodista fa a una altra persona per saber la seva opinió sobre algun tema i que després publica juntament amb les respostes de l'entrevistat. Cal fer-ne una preparació prèvia preveient quin és l'objectiu i quina informació es pretén obtenir.

S'han de tenir en compte els apartats següents:

- **Títol:** el més clar i explícit possible.
- **Introducció:** presenta el personatge que s'entrevistarà.
- **Subtítols:** per organitzar les preguntes per temes.
- **Les preguntes:** escrites amb una lletra o un color diferent de les respostes.
- **Les respostes:** escrites a continuació de les preguntes.
- **Altres elements que hi poden sortir:** **imatges** (que ajudin a conèixer el personatge), **curiositats** i **enllaços** a webs sobre l'entrevistat o el tema tractat.

2. Llegeix aquesta entrevista al grup Manel i posa nom als apartats:

MANEL: MÚSICA AMB ELS CINCS SENTITS —

Només amb un disc al mercat, els MANEL han aconseguit ser la nova sensació de la música en català. El seu nom passa de boca en boca com el darrer descobriment que cal seguir amb atenció. [...]

Hem parlat amb Guillem Gisbert, el cantant de Manel. Sens dubte, la seva manera d'interpretar les cançons és una de les característiques més remarcables del grup. Una manera de cantar i una sonoritat que els han fet guanyar seguidors en totes les franges d'edat. [...]

La vostra música de seguida ha tingut molta acceptació...

Estem molt contents de com està funcionant. No pensàvem que trobaríem tantes respostes. [...] Hem sortit en un bon moment en què la gent estava preparada. [...]

Amb el primer disc ja funcionant a tot gas, comenceu a entendre què vol dir dedicar-se a la música...

Són uns mesos estranys per a nosaltres. Ens anem ocupant de coses que surten de mica en mica. Comencen a sortir concerts, entrevistes... Estem descobrint què vol dir que el disc hagi funcionat tan bé.

Un moment dolç que és important d'assaborir abans de plantejar-se els nous reptes...

De moment encara no ens hem plantejat què farem a partir d'ara ni quan farem un segon disc. Encara ens queda una mica lluny. Ara venen mesos de concerts i el disc ha de tenir molt recorregut. En el moment que ens plantegem fer un segon disc ja veurem què passa. No ho sé. Encara no ens hem posat a pensar-hi. [...]

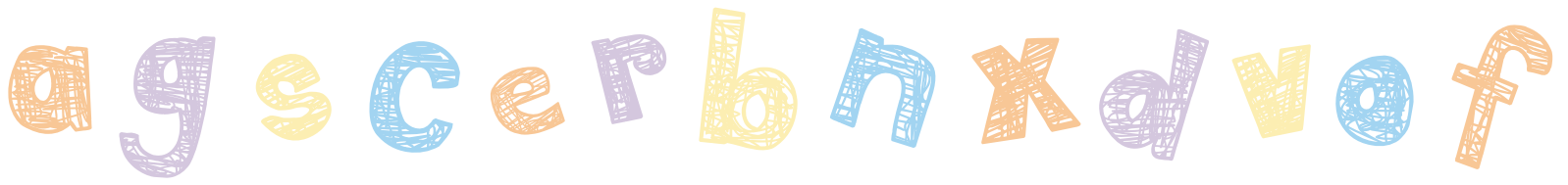
Hem deixat per al final el tema del nom. Manel és un nom propi, com també ho és Antònia Font. Hi ha algun lligam?

No ho sé. Volíem que fos senzill, curt, directe i sense pretensions. El Roger [Padilla, guitarrista] va proposar *Manel* i a tots ens va semblar bé. *Antònia Font* és el nom d'una persona que ells coneixien; el nostre és un concepte més abstracte. És clar que nosaltres hem escoltat molt Antònia Font i podria ser que hi hagués algun tipus de relació, però si hi és, és inconscient.

Si en voleu saber més: www.manelweb.com

JOAQUIM VILARNAU₁

JOAQUIM VILARNAU: «Manel: música amb els cinc sentits», dins *Cavall Fort*, 1119 (març de 2009).

3. Completa l'entrevista següent sense perdre'n el fil:

JOSEP M. BOSCH IGNÉS, OBSERVADOR DE MAGNITUDS

En una casa de l'Urgell Josep M. Bosch passa hores observant el cel. L'endemà d'una nit estelada, el vaig visitar per preguntar-li què havia observat.

Com es pot calcular _____

La magnitud és la brillantor d'un objecte del cel. Els programes informàtics identifiquen dotzenes d'estels i per comparació fan una estimació exacta de l'objecte que cal examinar. De vegades usem filtres de colors: pot ser que un estel brilli molt en vermell i poc en blau. Quan mesurem la magnitud indiquem en quin color hem pres la mesura.

Participo en diversos projectes. En un vigilo una seixantena d'estels, que són en realitat sistemes de dos estels en contacte.

De tant en tant anuncien _____

En general, els cometes els descobreixen telescopis que es dediquen a rastrejar el cel pam a pam tota la nit. Són telescopis guiats per programes informàtics que detecten un objecte que es mou contra el fons estel·lar. Es comprova si l'objecte és conegut o no. Si no és conegut, tenim descobriment. El mateix procediment serveix per localitzar asteroides. Els cometes porten automàticament el nom de qui els descobreix. Qui troba un asteroide nou té la facultat de batejar-lo al cap d'uns anys, quan el seguiment que li fem permet conèixer la seva òrbita amb exactitud. [...]

N'has batejat cap? _____

En pot caure cap a la Terra?

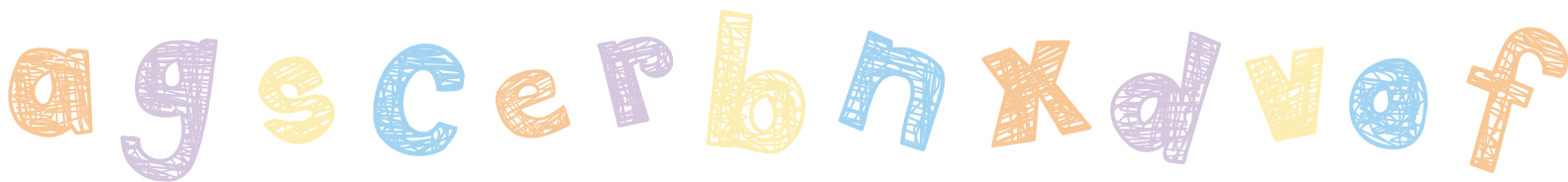
Sí: ha passat i passarà. Tot és qüestió de temps. Hi ha asteroides de totes mides, des de centenars de quilòmetres de diàmetre fins a pedres petites. Si en caigués un de dos-cents quilos a Catalunya, la majoria perdríem la casa. Seria un desastre. Si l'asteroide tingués tres quilòmetres de diàmetre, gran part de la vida superior de la Terra s'extingiria. Per això hi ha sistemes internacionals de vigilància. Sovint descobrim que se'ns tira a sobre un objecte perillós, que per sort acaba passant de llarg. Tothom diu ara si l'any 2026 en caurà un. Quan sigui el moment ja en parlarem, perquè la seva òrbita pot variar.

ANTONI SERÉS I AGUILAR¹

4. A partir de les indicacions de l'esquema, prepara una entrevista al teu esportista preferit:

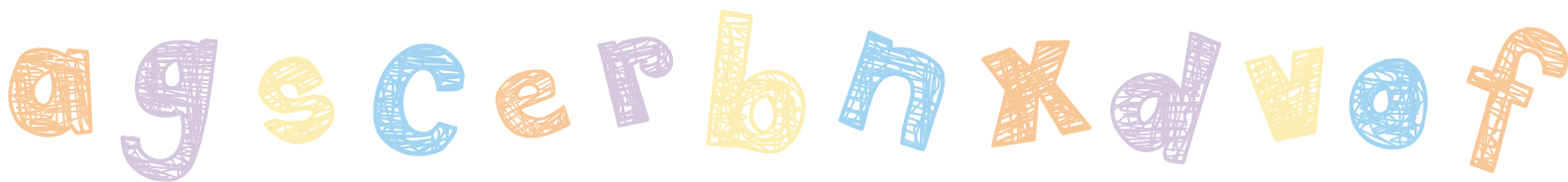
Títol (relacionat amb el teu esportista preferit)	<hr/> <hr/>
Introducció (explica breument qui és, què fa i per què l'has triat)	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/>
Preguntes (que puguin ser interessants per conèixer-lo)	1. <hr/> 2. <hr/> 3. <hr/>
Respostes (relacionades amb les preguntes anteriors)	1. <hr/> 2. <hr/> 3. <hr/>
Altres elements (busca o dibuixa una imatge que hi tingui relació i algun enllaç d'internet)	

Dades per fer l'esborrany

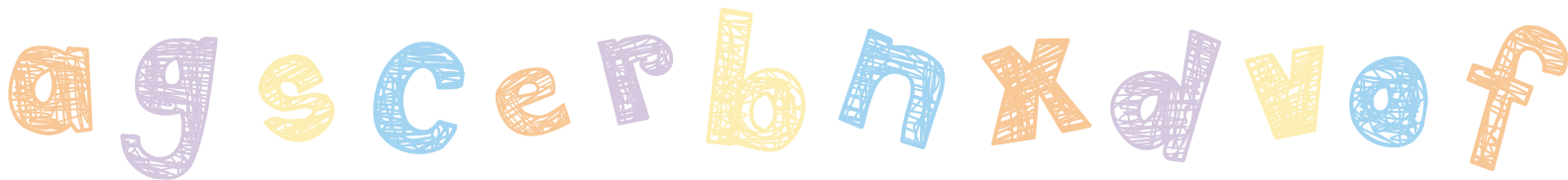
- Et proposem que facis una entrevista a algun mestre o treballador de l'escola. Pot ser el director, un mestre o una mestra que hagi tingut, el tutor o la tutora, el conserge, el cuiner... Abans, però, completa aquesta graella, que t'ajudarà a preparar l'entrevista:

Títol			
Introducció (quins motius tens per fer l'entrevista, per què l'has triat...)			
Temes que vols tractar en l'entrevista			
Les preguntes	Relacionades amb els diferents temes		
Les respostes	No les omplis, però pensa a deixar-hi espai		
Altres elements	Imatges o fotos	Com les pots aconseguir, quines i quantes	
	Curiositats	Quines vols saber	
	Enllaços		

Autoavaluació

L'ENTREVISTA			
Repassa el teu text	SÍ	NO	Explica quins canvis hauràs de fer
He escrit un títol clar.			
Les preguntes s'organitzen per temes.			
Hi he posat imatges i enllaços.			
Les preguntes i les respostes es diferencien amb claredat.			
He posat punts, comes i signes d'interrogació.			
El meu treball és net i està ben presentat.			
La lletra és clara.			
Hi ha les majúscules necessàries.			
He deixat marges al full.			
He seguit l'esquema.			
Hi ha una introducció.			
He evitat les repeticions de paraules, nexes o partícules.			
Es descobreixen curiositats interessants.			
He repassat l'ortografia.			

Pren-ne nota

- Un cop revisat el segon esborrany amb el mestre o la mestra, et compromets a:

1. _____
2. _____
3. _____

Finalment

- Presenteu les vostres entrevistes passades en net (a mà o amb ordinador). Si n'hi ha de repetides, trieu les més interessants. Feu un recull de les entrevistes fetes al personal de l'escola i deixeu-ne una còpia a la biblioteca del centre per si a algú li interessa.

REPASSA

Una **entrevista** és _____

Ha de tenir els apartats següents: _____

OPINA

El que més m'ha agradat fer ha estat _____

perquè _____

El que més m'ha costat fer ha estat _____

perquè _____